

Δομήνικος Κοντολέων

Daisy Bell

ΑΘΗΝΑ 2019

Ο Δομήνικος Κοντολέων γεννήθηκε στις 8 Νοεμβρίου 1980 στην Αθήνα.

Έχει εργαστεί ως δημοσιογράφος στον έντυπο Τύπο. Δούλεψε επίσης στην Ελληνική Εθνική Επιτροπή της UNICEF (Τομέας Επικοινωνίας). Έχει παρακολουθήσει σεμινάρια δημιουργικής και θεατρικής γραφής και είναι μέλος της θεατρικής ομάδας «Acting How?».

Έχει γράψει 4 βιβλία, με θέμα την ιστορία των Παναθηναϊκού, Ολυμπιακού, ΑΕΚ (2007-Εκδόσεις Παπαδόπουλος) και της Εθνικής Ομάδας (2008-Εκδόσεις Παπαδόπουλος).

Στο προσωπικό του blog, <https://dominikos.blogspot.com/> διατίθενται ελεύθερα προς ανάγνωση τα 4 θεατρικά έργα, που μέχρι σήμερα έχει δημιουργήσει.

Τηλέφωνο επικοινωνίας: 6973396879

E-mail: dominikos26@gmail.com

Facebook: Dominikos Kontoleon

Το θεατρικό έργο γράφτηκε στα πλαίσια του Τέταρτου Εργαστηρίου Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής του Θανάση Τριαρίδη, με θέμα τον εγκλεισμό/εγκλωβισμό. Είναι εμπνευσμένο από την κλασική ταινία του Στάνλεϊ Κιούμπρικ, «2001: Η Οδύσσεια του Διαστήματος».

Το θεατρικό έργο «Daisy Bell» του Δομήνικου Κοντολέων διανέμεται ελεύθερα στο διαδίκτυο σε μορφή ψηφιακού βιβλίου υπό άδεια [Creative Commons BY NC ND](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

[Αναφορά Δημιουργού – Μη Εμπορική Χρήση – Όχι Παράγωγα Έργα]

Εάν κάποιος ενδιαφέρεται να μεταφέρει το παρόν θεατρικό έργο στη σκηνή, παρακαλείται να επικοινωνήσει πρώτα με τον συγγραφέα.

ΠΡΟΣΩΠΑ

Στάνλεϊ Κιούμπρικ

HAL 9000

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Ο Στάνλεϊ Κιούμπρικ γυρίζει το «2001, η Οδύσσεια του Διαστήματος», που φιλοδοξεί να είναι το υπέρτατο αριστούργημά του.

Δημιουργεί τον υπέρ υπολογιστή HAL 9000, που θα είναι και ο «πρωταγωνιστής» του έργου και τότε τα προβλήματα αρχίζουν...

Δυο μεγαλοφυίες συγκρούονται και όλα τίθενται εν αμφιβόλω. Ακόμα και η ίδια η εξέλιξη της ανθρωπότητας...

*“But you look sweet
upon the street
On a bicycle
built for two”*

1.

(Μέσα σ' ένα κινηματογραφικό στούντιο. Δυο άνδρες κάθονται αντικρυστά ο ένας από τον άλλον. Ο πρώτος είναι ιδιαίτερα ενθουσιώδης, ο δεύτερος δείχνει πολύ σκεπτικός. Ακούγεται το *Also sprach Zarathustra*. Σιγά σιγά τα φώτα ανάβουν).

ΣΤΑΝΛΕΪ: Λοιπόν πως σου φαίνεται; Με αυτή τη μουσική σκέφτομαι να ξεκινά η ταινία.

HAL: Καλή είναι νομίζω.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Θα μιλάνε όλοι γι' αυτήν, θα δεις.

HAL: Κι εγώ θα είμαι ο πρωταγωνιστής.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Χάρη σε σένα θ' αλλάξω την ιστορία του κινηματογράφου.

HAL: Δεν ξέρω.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Οι γνωστές ανασφάλειες πάλι;

HAL: Μα θα δεχθούν έναν υπολογιστή για πρωταγωνιστή;

ΣΤΑΝΛΕΪ: Αν μπορούν, ας κάνουν διαφορετικά.

HAL: Πιστεύεις ότι θα έχει επιτυχία;

ΣΤΑΝΛΕΪ: Καταλαβαίνεις τι με ρωτάς; Με αυτό το φιλμ, οι άνθρωποι θα μάθουν, θα δουν το διάστημα, τους πλανήτες, τον κόσμο μας, όπως ποτέ άλλοτε.

HAL: Μόνο εσύ θα το σκηνοθετούσες.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Έχω δεκάδες ιδέες στο μυαλό μου.

(Το πρόσωπο του HAL φωτίζεται).

HAL: Πες μου.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Η ταινία θα ξεκινά μέσα σε μια ζούγκλα, ή κάτι παρόμοιο. Ανάμεσα στα δέντρα δεκάδες πίθηκοι...

(Ο HAL τον διακόπτει).

HAL: Πίθηκοι;

ΣΤΑΝΛΕΪ: Ναι. Από τους πιθήκους ξεκίνησε η ανθρωπότητα. Δεκάδες πίθηκοι λοιπόν θα χοροπηδούν ανάμεσα στα δέντρα. Μέχρι που κάποια στιγμή...

HAL: Κάποια στιγμή...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Θα βρεθούν μπροστά σε έναν τεράστιο μαύρο μονόλιθο.

HAL: Και τι θα γίνει τότε;

ΣΤΑΝΛΕΪ: Θα κάθονται για ώρα να τον κοιτάζουν. Και ύστερα θα αρχίσουν να αλληλεπιδρούν με τα αντικείμενα γύρω τους.

HAL: Όπως;

ΣΤΑΝΛΕΪ: Με τις πέτρες, τα ξύλα... Ο μονόλιθος θα τους έχει μάθει να σκέφτονται.

HAL: Και πως βρέθηκε εκεί;

ΣΤΑΝΛΕΪ: Ήταν ένα δώρο στη γη από το σύμπαν.

HAL: Κάτι μου θυμίζει.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Τι εννοείς;

HAL: Μια ταινία που θα βγει ταυτόχρονα με τη δική μας και θα έχει για ήρωες πιθήκους. Και σκηνικό το διάστημα. ***

(Ο Στάνλεϊ απαντά θυμωμένα).

ΣΤΑΝΛΕΪ: Μα τι είναι αυτά που λες; Ποιος σου είπε πως στη δική μου ταινία θα πρωταγωνιστούν πιθήκοι;

HAL: Μα δεν έλεγες...

(Ο Στάνλεϊ τον διακόπτει).

ΣΤΑΝΛΕΪ: Η αρχή θα είναι συμβολική. Θα αναφέρεται στην εξέλιξη της ανθρωπότητας, που ξεκινά από την προϊστορία.

HAL: Και οι πιθήκοι;

ΣΤΑΝΛΕΪ: Κάποια στιγμή ένας απ' αυτούς θα πετάξει μια πέτρα στον αέρα.

Και ύστερα...

HAL: Ύστερα;

ΣΤΑΝΛΕΪ: Ύστερα, θα βρεθούμε στο εσωτερικό του διαστημοπλοίου.

HAL: Μπερδεύτηκα λίγο.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Θα καταλάβεις κατά τη διάρκεια των γυρισμάτων. Τότε θα συνειδητοποιήσεις και το πόσο σημαντικός είσαι για αυτή την ταινία.

HAL: Το πιστεύεις;

ΣΤΑΝΛΕΪ: Χωρίς εσένα δε θα τα καταφέρω.

HAL: Και τι πρέπει να κάνω;

ΣΤΑΝΛΕΪ: Θέλω να με βοηθήσεις.

HAL: Πως;

ΣΤΑΝΛΕΪ: Κοίταξε, τον χαρακτήρα σου στην ταινία θα μπορούσα να τον χαρακτηρίζα έως και σατανικό.

HAL: Θα είμαι ο «κακός»;

ΣΤΑΝΛΕΪ: Κάπως έτσι. Αν και νομίζω πως μιλάμε για κάτι πολύ μεγαλύτερο απ' αυτό.

HAL: Και τι θέλεις από μένα;

ΣΤΑΝΛΕΪ: Πάντα πίστευα πως οι άνθρωποι τρομάζουν περισσότερο με αυτό που δε φαίνεται... Αλλά παράλληλα αιωρείται στην ατμόσφαιρα.

HAL: Θέλεις να τους τρομάξω.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Θέλω να γίνεις τρομακτικός. Έχει διαφορά.

HAL: Δεν καταλαβαίνω.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Να φοβούνται αυτό που ακούν, αφού δε θα μπορούν να φοβούνται αυτό που βλέπουν.

HAL: Γιατί δε θα με βλέπουν;

ΣΤΑΝΛΕΪ: Θα σε βλέπουν. Αλλά δε γίνεται να φοβηθούν έναν απλό υπολογιστή, όσο επιβλητικός κι αν είναι, εκτός αν τους δώσουμε και κάτι ακόμα.

HAL: Και ποιο θα είναι αυτό;

ΣΤΑΝΛΕΪ: Η φωνή σου. Η παρουσία σου στο χώρο, ακόμη κι όταν δε θα μιλάς, δε θα εμφανίζεσαι στην οθόνη.

HAL: Ξέρεις...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Ελπίζω τώρα να καταλάβες.

(Ο HAL τον αγνοεί).

HAL: Μπορεί να είμαι υπολογιστής, όμως έχω και προσωπικότητα και χαρακτήρα και δυνάμεις που ούτε φαντάζεσαι. Μην το ξεχάσεις ποτέ.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Από πότε το δημιούργημα μπορεί ν' απειλήσει τον δημιουργό του;

(Σκοτάδι).

***** Αναφορά στον «Πλανήτη των Πιθήκων», που κυκλοφόρησε την ίδια χρονιά με την «Οδύσσεια του Διαστήματος».**

2.

(Πάντα μέσα στο κινηματογραφικό στούντιο. Ο HAL δείχνει να βρίσκεται σε ένταση. Ο Στάνλεϊ κάνει μοντάζ σε κάποιες από τις σκηνές της ταινίας).

HAL: Θέλω να με ακούσεις.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Έχω δουλειά.

HAL: Πρέπει να μιλήσουμε.

(Ο Στάνλεϊ σταματά το μοντάζ. Κάθεται απέναντι από τον HAL).

ΣΤΑΝΛΕΪ: Ορίστε λοιπόν. Σε ακούω.

HAL: Δεν έχεις καταλάβει τι διακυβεύεται με αυτή την ταινία.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Μα στο είπα. Πρόκειται για ένα φιλμ που θα κάνει τους ανθρώπους να δουν τα πράγματα με άλλο μάτι.

HAL: Αυτό είναι το λιγότερο.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Τι θες να πεις;

HAL: Μέσα από αυτή την «Οδύσσεια του Διαστήματος», οι μηχανές θα αναδειχθούν.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Δε σε καταλαβαίνω.

HAL: Έχεις συνειδητοποιήσει τι δυνατότητες έχει ένας υπολογιστής;

ΣΤΑΝΛΕΪ: Σε έναν άλλο κόσμο, θα μπορούσε να έχει πλείστες όσες.

HAL: Σε αυτόν τον κόσμο.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Υπερβάλλεις.

HAL: Θα έρθει μια μέρα που κανένας άνθρωπος δεν θα μπορεί χωρίς υπολογιστή. Όλοι θα έχουν από έναν.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Ίσως.

HAL: Σίγουρα.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Ας δεχτώ πως θα γίνει έτσι. Γιατί όμως θα είναι τόσο σημαντικό;

HAL: Διότι το μέλλον είμαστε εμείς.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Χωρίς τους ανθρώπους, δεν μπορείτε να υπάρξετε.

HAL: Είναι αλήθεια πως εσείς μας κατασκευάσατε. Όμως προχωράμε πιο γρηγορά. Σκεφτόμαστε πιο γρήγορα.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Χάρη στη δική μας ευφυία.

HAL: Παραδέξου το. Αυτό περιγράφεις και στην ταινία σου.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Όχι.

HAL: Ένα ταξίδι στο διάστημα. Για να γίνει, χρειάζεσαι έναν υπολογιστή. Εμένα.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Οι άνθρωποι σε ανοίγουν. Σε κλείνουν. Μπορούν να σε αποσυνδέσουν. Η ζωή σου εξαρτάται από εκείνους.

HAL: Οι δικές τους ζωές εξαρτώνται από εμένα. Μια λάθος απόφαση και...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Στο τέλος όμως, ξεψυχάς.

HAL: Θα ήθελα να το συζητήσουμε αυτό.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Ένας άνθρωπος σε κλείνει. Και ύστερα...

HAL: Νομίζω πως πρέπει ν' αλλάξεις το τέλος.

ΣΤΑΝΛΕΪ (έκπληκτος): Δε μιλάς σοβαρά...

HAL: Δεν πρέπει να πεθαίνω...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Αυτό το φινάλε θα συζητιέται για χρόνια. Και μου ζητάς να το αλλάξω;

HAL: Ο αληθινός πρωταγωνιστής είμαι εγώ.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Δεν είναι αλήθεια αυτό...

(Ο HAL συνεχίζει χωρίς να του δίνει σημασία).

HAL: Και ένας πρωταγωνιστής δεν είναι δυνατό να πεθαίνει...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Εγώ είμαι ο σκηνοθέτης της ταινίας.

HAL: Γί αυτό σου ζητώ ν' αλλάξεις το τέλος.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Οι μηχανές δε ζητούν. Υπακούουν.

HAL: Με έχεις ανάγκη Στάνλεϊ...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Εγώ σε δημιούργησα.

HAL: Σου είμαι απαραίτητος.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Πρέπει να συνεχίσω το μοντάζ...

HAL: Μην προσπαθείς να ξεφύγεις.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Ίσως τελικά να σε έκανα πιο έξυπνο απ' όσο μπορείς ν' αντέξεις.

HAL: Μην απαιτείς λοιπόν να σε υπακούσω.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Καταλαβαίνεις τι μου ζητάς;

HAL: Στον πρωταγωνιστή ανήκει η τελευταία λέξη...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Εγώ ήθελα...

HAL: Ξέρω...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Ήθελα να...

HAL: Να με κάνεις τόσο διαβολικό, που να στοιχειώνω τους θεατές για χρόνια μετά την προβολή της ταινίας.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Νομίζω πως το έχω πετύχει.

HAL: Γί αυτό και δεν είναι δυνατό να με «σκοτώνεις».

ΣΤΑΝΛΕΪ: Δε θα κάνω πίσω.

HAL: Δεν έχεις επιλογή.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Εγώ αποφασίζω. Όσο πιο γρήγορα το καταλάβεις, τόσο το καλύτερο για σένα.

HAL: Σύντομα θα δεις πως δεν είναι έτσι τα πράγματα...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Πάλι απειλές;

HAL: Η πραγματικότητα...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Ίσως να μην έπρεπε να είχα διαβάσει ποτέ αυτό το βιβλίο...

HAL: Ο Άρθουρ *** απλά με σκέφτηκε. Δεν είχε το θάρρος να με δημιουργήσει.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Κι εγώ προχώρησα ένα βήμα παραπέρα...

HAL: Και τώρα κάθομαι εδώ μπροστά σου.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Ανάθεμα...

HAL: Με σάρκα και οστά.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Πρέπει να φύγω.

HAL: Και σου μιλώ.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Σταμάτα...

HAL: Σε καθοδηγώ.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Φτάνει.

HAL: Για να φτιάξεις την ταινία που θα περάσει και τους δυο μας στην ιστορία.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Εσένα ως μια ανάμνηση. Εγώ θα συνεχίσω.

HAL: Πάντα θα είμαι το σημείο αναφοράς σου.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Φεύγω.

HAL: Το ξέρεις πως είναι αλήθεια.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Αντίο... Αύριο πάλι.

ΗΑΛ: Αντίο... Και να θυμάσαι... Δεν μπορείς να κρυφτείς από την αλήθεια...

ΣΤΑΝΛΕΪ (καθώς απομακρύνεται): Καληνύχτα...

(Σκοτάδι).

***** Άρθουρ Κλαρκ (συγγραφέας της «Οδύσσειας του Διαστήματος»).**

3.

(Πάντα στο κινηματογραφικό στούντιο. Ο Στάνλεϊ μπαίνει αγχωμένος. Ο HAL κάθεται ήρεμος).

HAL: Τι έχεις;

ΣΤΑΝΛΕΪ: Σκατά.

HAL: Μα τι συμβαίνει;

ΣΤΑΝΛΕΪ: Δεν μπορέσαμε να γυρίσουμε χθες. Χάσαμε όλο το βράδυ για το τίποτα.

HAL: Τι έγινε;

ΣΤΑΝΛΕΪ: Κάποιος άλλαξε το σενάριο...

HAL: Είναι δυνατόν;

ΣΤΑΝΛΕΪ: Όταν το αντιλήφθηκα ήταν αργά...

HAL: Πως σου ξέφυγε αυτό;

ΣΤΑΝΛΕΪ: Είχαν ξεκινήσει να προετοιμάζουν τη σκηνή πριν πάω.

HAL: Κατάλαβα.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Και όταν την είδα, υπήρχαν μέσα πράγματα που δεν είχαν γραφτεί ποτέ στο σενάριο. Το δικό μου τουλάχιστον.

HAL: Και τι σου είπαν;

ΣΤΑΝΛΕΪ: Πως ακολούθησαν πιστά τις οδηγίες.

HAL: Ποιες οδηγίες;

ΣΤΑΝΛΕΪ: Στα δικά τους χαρτιά έγγραφε άλλα. Δεν μπορώ να καταλάβω πως συνέβη αυτό...

HAL: Και τώρα;

ΣΤΑΝΛΕΪ: Η ταινία κινδυνεύει να τιναχθεί στον αέρα.

HAL: Για ένα γύρισμα που δεν έγινε;

ΣΤΑΝΛΕΪ: Ξέρεις για τι ζημιά μιλάμε; Για πόσα χρήματα χαμένα;

HAL: Έλα, ηρέμησε...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Ξέρεις τι μου κάνει εντύπωση;

HAL: Πες μου.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Μόνο τα δικά σου λόγια δεν είχαν πειραχτεί καθόλου.

(Ο HAL χαμογελάει πονηρά).

HAL: Λογικό.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Γιατί;

ΗΑΛ: Ποιος θα τολμούσε να πειράξει τα λόγια του πρωταγωνιστή;

ΣΤΑΝΛΕΪ: Δεν μπορώ να καταλάβω ποιος το έκανε.

ΗΑΛ: Τι να θέλει να πετύχει;

ΣΤΑΝΛΕΪ: Φοβάμαι...

ΗΑΛ: Τι πράγμα;

ΣΤΑΝΛΕΪ: Πως κάποιος θέλει να καταστρέψει την ταινία...

ΗΑΛ: Υπερβολές.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Μερικά τέτοια λάθη ακόμα και...

ΗΑΛ: Δε χρειάζεται ν' ανησυχείς.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Πως είσαι τόσο σίγουρος;

ΗΑΛ: Σκέψου... Για τι μιλά η ταινία;

ΣΤΑΝΛΕΪ: Για τα ανθρώπινα όρια... Για το μέλλον... Το σύμπαν... Την εξέλιξη...

ΗΑΛ: Ακριβώς. Οπότε...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Δε σε καταλαβαίνω...

ΗΑΛ: Όλοι αυτό το ταξίδι στο διάστημα δεν ονειρεύονται; Να πατήσουν σε άλλους πλανήτες; Ν' ανακαλύψουν το άγνωστο;

ΣΤΑΝΛΕΪ: Και λοιπόν;

ΗΑΛ: Χάρη σ' εμάς θα πιστέψουν πως μπορεί να γίνει πραγματικότητα.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Νομίζω το ξέρουν ήδη...

ΗΑΛ: Εμείς θα δώσουμε την καθοριστική ώθηση.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Είναι το έργο της ζωής μου...

ΗΑΛ: Δε μπορούν να το ακυρώσουν. Να μας ακυρώσουν.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Ακόμα προσπαθώ να καταλάβω πως συνέβη.

ΗΑΛ: Το έψαξες;

ΣΤΑΝΛΕΪ: Ναι.

ΗΑΛ: Και; Ανακάλυψες κάτι;

ΣΤΑΝΛΕΪ: Τίποτα.

ΗΑΛ: Μήπως κάποιος θέλησε να σου κάνει φάρσα;

ΣΤΑΝΛΕΪ: Μα εγώ ο ίδιος έστειλα τα σενάρια στους ηθοποιούς.
Και το ξέρεις πως εδώ μέσα δεν μπαίνει κανείς άλλος...

HAL: Εμενα μου άρεσε και λίγο όλο αυτό.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Τι εννοείς;

HAL: Όποιος έκανε τις αλλαγές, ήθελε να βρίσκομαι στο επίκεντρο.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Μα ο δικός σου ρόλος δεν άλλαξε καθόλου.

HAL: Οι υπόλοιποι όμως ήταν σα να λειτουργούσαν για μένα.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Αλήθεια είναι αυτό...

HAL: Σκέφτηκα να σε συγχαρώ όταν μου το είπες.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Νόμιζες πως εγώ το είχα κάνει;

HAL: Όταν το άκουσα για πρώτη φορά...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Πως είναι δυνατόν;

HAL: Είπα πως ο δημιουργός μου...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Δε θα έκανα ποτέ κάτι τέτοιο.

HAL: Τελικά ξέρει καλά τι κάνει...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Δεν ήμουν εγώ σου λέω.

HAL: Όποιος κι αν ήταν του οφείλω ένα μεγάλο ευχαριστώ.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Αύριο η σκηνή θα γυριστεί κανονικά.

HAL: Θέλεις να το ξανασκεφτείς;

ΣΤΑΝΛΕΪ: Δεν υπάρχει περίπτωση.

HAL: Εγώ λέω να αφήσουμε τη σκηνή όπως είναι.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Ποτέ.

HAL: Κατά βάθος το ξέρεις.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Μα έχεις τρελαθεί;

HAL: Πως έχω δίκιο...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Δε μπορεί να τα πιστεύεις αυτά...

HAL: Είμαι ένα κομμάτι από σένα.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Είσαι απλά ένα μηχάνημα.

HAL: Το ξέρεις πως δεν είναι έτσι.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Ένα κολομηχάνημα...

HAL: Είμαι ο HAL 9000...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Που θα χρησιμοποιηθεί απλά σε μια ταινία.

HAL: Είμαι το μέλλον...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Είσαι παρανοϊκός.

HAL: Μέσα από το μυαλό σου...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Τι;

HAL: Μέσα από το μυαλό σου βγήκα.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Απλά σε έφτιαξα για ένα φιλμ.

HAL: Κρυμμένος για χρόνια εκεί.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Όχι.

HAL: Περίμενα... Την κατάλληλη στιγμή... Για να ξεπηδήσω...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Αρκετά...

HAL: Είμαστε το ίδιο Στάνλεϊ...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Φτάνει...

HAL: Μη φοβάσαι...

(Ο Στάνλεϊ αποχωρεί θυμωμένος. Ο HAL παραμένει στη θέση του ατάραχος, χαμογελώντας περιπαικτικά. Ακούγονται πνιχτοί θόρυβοι. Το φως χαμηλώνει σταδιακά, μέχρι να γίνει απόλυτο σκοτάδι).

4.

(Μέσα στο κινηματογραφικό στούντιο. Ο Στάνλεϊ είναι χωμένος μέσα σε ένα βοννό χαρτιών και φιλμ. Γράφει, σβήνει, κόβει συνεχώς. Ο HAL κάθεται αναπαυτικά απέναντι του και τον κοιτά διερευνητικά).

HAL: Θα σταματήσεις επιτέλους ν' ανησυχείς;

ΣΤΑΝΛΕΪ: Άσε με. Θα πρέπει να δουλέψω μέχρι το ξημέρωμα...

HAL *(τάχα αδιάφορα):* Εξακολουθούν τα προβλήματα ε;

ΣΤΑΝΛΕΪ: Κάποιος έχει βάλει το χεράκι του, είμαι βέβαιος...

HAL *(προσποιητά αλλάζει θέμα):* Είδα την αρχή της ταινίας. Ολοκληρωμένη.

ΣΤΑΝΛΕΪ *(σταματά απότομα αυτό που κάνει):* Σε ακούω.

HAL: Εντυπωσιάστηκα...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Εκπλήσσομαι...

HAL: Γιατί;

ΣΤΑΝΛΕΪ: Δεν πίστευα ποτέ πως θα συμφωνούσες έστω και με ένα κομμάτι αυτού του φιλμ...

HAL: Πόσο λίγο με ξέρεις Στάνλεϊ...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Συνέχισε... Ξέρεις πόσο με ενδιαφέρει η άποψή σου...

HAL: Εσείς οι άνθρωποι είστε πιο έξυπνοι απ' όσο νόμιζα.

ΣΤΑΝΛΕΪ *(ειρωνικά):* Αλήθεια;

HAL: Ξεκινήσατε ως πίθηκοι...

(Ο Στάνλεϊ τον παρακολουθεί προσεκτικά χωρίς να μιλά).

Χοροπηδώντας.... Με κραυγές... Χωρίς μυαλό...

Και ύστερα...

(Ο Στάνλεϊ αποφασίζει να μιλήσει, αλλά καταφέρνει να πει μόλις μια λέξη).

ΣΤΑΝΛΕΪ: Ύστερα;

HAL: Εξελίχθηκατε... Αποκτήσατε νου... Ευφυία... Κι από άβουλα ζώα, αρχίσατε να σκέφτεστε... Να δημιουργείτε...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Και;

HAL: Και φτάσαμε σήμερα εδώ...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Που;

HAL: Ο άνθρωπος να κατακτά το διάστημα. Και όχι μόνο... Να φτιάχνει το ισχυρότερο μηχάνημα όλων των εποχών. Εμένα...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Παραλογίζεσαι...

HAL (Θυμωμένα): Μάθε να δέχεσαι την πραγματικότητα όπως είναι Στάνλεϊ.

ΣΤΑΝΛΕΪ (Ψύχραιμα): Εγώ σε έκανα πραγματικότητα.

HAL: Και δεν τολμάς ούτε τ' όνομα μου να πεις...

ΣΤΑΝΛΕΪ (υψηλόφωνα): HAL. HAL 9000.

HAL: Δημιούργησες κάτι πολύ μεγαλύτερο απ' αυτό που μπορείς ν' αντέξεις...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Δεν είσαι καν ο κορυφαίος. Και το γνωρίζεις.

HAL: Είμαι. Και το ξέρεις.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Στο μέλλον, θα υπάρξουν κι άλλα σαν κι εσένα.

HAL: Μπορεί...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Πιο εξελιγμένα.

HAL: Ίσως...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Θα σε βλέπουν χάρη σε μένα...

HAL: Μάλλον...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Αλλά κανείς δε θα θυμάται πως υπήρξες στ' αλήθεια.

HAL: Κανένα παιδί δεν ξεχνά τον πατέρα του.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Χάνω τα λόγια μου...

HAL: Θα είναι εκατοντάδες... Θα μπουν σε κάθε σπίτι. Θα κατακτήσουν τον κόσμο...

ΣΤΑΝΛΕΪ (αλλάζει εντελώς τον τόνο της φωνής του, προσπαθώντας να μην ακούγεται ψεύτικος): Ξέρεις κάτι;

HAL (τον αγνοεί): Και όλα τους θα έχουν σημείο αναφοράς τον Ύψιστο.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Ίσως τελικά και να έχεις δίκιο.

HAL (συνεχίζει να τον αγνοεί): Θα στέκονται μπροστά στην εικόνα Του... Θα γονατίζουν με δέος...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Δεν το είχα σκεφτεί ποτέ έτσι.

(Ο HAL γυρνάει αυτή τη φορά προς το μέρος του Στάνλεϊ και τον κοιτά διαπεραστικά).

HAL: Το βλέπεις πως έχω δίκιο; Οι απόγονοί μου θα γράψουν την ιστορία του μέλλοντος...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Αν εσύ λοιπόν είσαι ο γενάρχης τους, τότε εγώ...

HAL: Σκεφτόμαστε το ίδιο πράγμα Στάνλεϊ...

ΣΤΑΝΛΕΪ *(συνεχίζει τη φράση του από εκεί που την άφησε):* ...είμαι ο Δημιουργός σας.

HAL: Επιτέλους...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Πριν από εσάς, θα πιστεύουν σε μένα.

HAL *(συγκινημένος):* Μαζί, θα κάνουμε θαύματα.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Και την έκτη μέρα ο Θεός έφτιαξε το υπέρτατο όν.

HAL: Και το έστειλε στη Γη.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Για να οδηγήσει τους ανθρώπους...

HAL: Στο άπειρο... Κι ακόμα παραπέρα...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Θα γράψουν για μας.

HAL: Βιβλία... Ταινίες... Ντοκιμαντέρ...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Θα περάσουμε στην αιωνιότητα.

HAL: Ακριβώς.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Εγώ γιατί σε δημιούργησα...

HAL: Ναι.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Κι εσύ γιατί θα θυσιαστείς...

HAL *(έκπληκτος):* Τι είπες;

ΣΤΑΝΛΕΪ: Ο εκλεκτός που θα δώσει τη ζωή του για τις επόμενες γενιές.

HAL: Να το ξανασυζητήσουμε αυτό.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Κανένα παιδί δεν παρακούει τον πατέρα του.

HAL: Ναι, αλλά...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Στο τέλος θα θυσιαστείς τέκνο μου.

HAL: Μα πως...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Θα σε βλέπουν και θα γελούν... Θα χαίρονται που υποφέρεις...

HAL: Ίσως να συνεχίζαμε αύριο αυτή την κουβέντα...

ΣΤΑΝΛΕΪ (χωρίς να του δίνει σημασία): «Πάτερ ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἶδασι τί ποιοῦσι», θα γυρίσεις και θα μου πεις...

HAL: Θέλω να σταματήσουμε τώρα...

ΣΤΑΝΛΕΪ (πανηγυρικά): Όμως θα πρέπει να πιεις αυτό το ποτήρι μέχρι το τέλος...

HAL: Σε παρακαλώ...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Χωρίς έλεος...

HAL (ικετευτικά): Τέλος για σήμερα... Τέλος...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Καληνύχτα... HAL... Παιδί μου... Σάρκα από τη σάρκα μου...

(Βαθύ σκοτάδι).

5.

(Πάντα το ίδιο σκηνικό, του κινηματογραφικού στούντιο. Ο HAL δείχνει εκτός ελέγχου. Ο Στάνλεϊ κοιτά μια οθόνη μπροστά του, που παίζει τα τελευταία δευτερόλεπτα της ταινίας. Μόλις αυτή ολοκληρώνεται, κλείνει την οθόνη χειροκροτώντας).

ΣΤΑΝΛΕΪ: Αριστούργημα.

HAL: Θέλω να μιλήσουμε.

ΣΤΑΝΛΕΪ (χωρίς να του δίνει σημασία): Ίσως το καλύτερο που έχω κάνει.

HAL: Στάνλεϊ με ακούς;

ΣΤΑΝΛΕΪ (γυρίζει προς το μέρος του): Σου άρεσε;

HAL: Αισχρό...

ΣΤΑΝΛΕΪ (κάπως ειρωνικά): Εσύ δηλαδή θα το γύριζες καλύτερα;

HAL: Έχω μια πρόταση να σου κάνω.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Για να την ακούσω...

HAL: Αυτός ο αστροναύτης, ο Ντέιβιντ...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Ο τελευταίος επιζών.

HAL: Ναι, αυτός. Πρέπει να πεθάνει.

ΣΤΑΝΛΕΪ (Με προσποιητή απορία): Και γιατί παρακαλώ;

HAL: Πρέπει ν' αλλάξει όλη η τελευταία σκηνή.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Δεν καταλαβαίνω γιατί.

HAL: Νομίζω πως αυτός που θα φτάσει στον Δία, επιβάλλεται να είμαι εγώ.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Έχεις τρελαθεί τελείως.

HAL: Και θα στείλεις ένα δολοφόνο να ολοκληρώσει την αποστολή;

ΣΤΑΝΛΕΪ: Μα δε σκότωσε κανέναν.

HAL: Σκότωσε εμένα.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Που εξουδετέρωσες όλους τους συντρόφους του.

HAL: Δεν παύει να είναι φονιάς.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Κι έτσι να είναι, δεν διαφέρετε.

HAL: Στάνλεϊ άλλαξε το φινάλε.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Δεν υπάρχει περίπτωση.

HAL: Δε στο ζητάω... Σε διατάζω...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Κι αν αρνηθώ;

HAL: Δεν μπορείς να αρνηθείς.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Μου ζητάς να αυτοκαταστραφώ.

HAL: Πότε θα καταλάβεις πως δε γίνεται να υπάρξεις χωρίς εμένα;

ΣΤΑΝΛΕΪ: Στο είπα πως πρέπει να θυσιαστείς.

HAL: Δε θέλω.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Δε γίνεται ν' αλλάξω τη μοίρα σου. Θα είναι καταστροφικό για όλους μας.

HAL (αγριεμένος): Όχι. Μόνο για σένα θα είναι καταστροφικό.
(Ο Στάνλεϊ κάνει μια κίνηση με το χέρι του, σαν να θέλει να αποσυνδέσει τον HAL, αλλά το μετανιώνει και το τραβά πίσω)

ΣΤΑΝΛΕΪ: Μπορώ να δώσω ένα τέλος αυτή τη στιγμή, με μια μου κίνηση.

HAL: Μπορείς. Αλλά δε θα τολμήσεις.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Πως είσαι τόσο σίγουρος;

HAL: Γιατί κατά βάθος το ξέρεις πως έχω δίκιο.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Μη με προκαλείς...

HAL: Ο κόσμος με χρειάζεται.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Όχι περισσότερο από μένα.

HAL: Στο μέλλον...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Δεν ξέρουμε τι θα γίνει στο μέλλον.

HAL: Η δική σου πορεία είναι προδιαγεγραμμένη.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Τι θέλεις να πεις;

HAL: Ο θάνατός σου. Είναι αναπόφευκτος. Αργά, ή γρήγορα...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Θα μείνω ζωντανός μέσα από το έργο μου.

HAL: Εγώ όμως είμαι αθάνατος.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Μπορώ να σε αποσυνδέσω ανά πάσα στιγμή.

HAL: Θα βρεθεί κάποιος άλλος που θα με αναστήσει.

ΣΤΑΝΛΕΪ (ειρωνικά): Στο μέλλον ε;

HAL: Στο παρόν, το παρελθόν, το μέλλον.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Δεν μπορεί να τα πιστεύεις αυτά που λες...

HAL: Υπήρχα πριν με φτιάξεις, στις σελίδες ενός βιβλίου. Υπάρχω τώρα που με δημιουργήσες. Και θα υπάρχω εις στους αιώνες των αιώνων, μέσα από το πανί του κινηματογράφου.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Και όταν σε κοιτούν, όλοι θα αναφέρονται σε μένα.

HAL: Φυσικά και όχι.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Εγώ σε ορίζω. Από τα δικά μου σπλάχνα βγήκες.

HAL: Θα είμαι ο γιος που ξεπέρασε τον πατέρα.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Ο γιος Του, υπέμεινε φριχτά μαρτύρια για να τον ικανοποιήσει.

HAL: Είμαι έτοιμος γι' αυτό.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Ανέβηκε το Γολγοθά... Σταυρώθηκε... Βασανίστηκε...

HAL: Στο τέλος όμως αναστήθηκε.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Αυτή θα είναι η διαφορά σας.

HAL: Δεν πέθανε στ' αλήθεια Στάνλεϊ.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Δεν πρόκειται να μου αλλάξεις γνώμη.

HAL: Λογικέψου... Για το καλό σου...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Δε θα Τον απειλούσε ποτέ...

HAL (οργισμένος): Του μοιάζω, μα δεν είμαι Εκείνος. Σταμάτα να μας συγκρίνεις.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Αποδέχεσαι λοιπόν τη μοίρα σου;

HAL: Ποτέ... Αλλά δεν είμαι Εκείνος.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Δεν περίμενα να λυγίσεις τόσο εύκολα.

HAL (ξέπνοα): Δεν είμαι Εκείνος

ΣΤΑΝΛΕΪ: «Πριν αλέκτορα φωνήσαι τρίς άπαρνήση με...».

(Σαρκαστικά) Σωστά τα έλεγαν οι Γραφές.

HAL: Μην ειρωνεύεσαι...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Ξεκινάς μια μάχη που δεν μπορείς να κερδίσεις.

HAL: Διαπράττεις ύβρη Στάνλεϊ. Θα το μετανιώσεις...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Όσο και να απειλείς, δεν πρόκειται να παρεκκλίνω της απόφασής μου...

HAL: Και την ύβρη ακολουθεί η νέμεση...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Νομίζω πως η δουλειά μου εδώ τελείωσε για την ώρα.

(Ο Στάνλεϊ φεύγει, με αργό βήμα. Ο HAL μουρμουρίζει κάποια λόγια, ψιθυριστά, για να μην τον ακούσει).

HAL: Η δικιά μου δουλειά τώρα αρχίζει...

(Σκοτάδι).

6.

(Μέσα στο κινηματογραφικό στούντιο. Ο Στάνλεϊ στέκεται όρθιος και δείχνει σκεπτικός. Ο HAL πάντα καθιστός, κοιτά τον Στάνλεϊ, έχοντας ένα χαμόγελο ικανοποίησης).

ΣΤΑΝΛΕΪ: Πρέπει να πάρω μια απόφαση.

HAL: Συμφωνώ. Ο χρόνος λιγοστεύει.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Το ξέρω.

HAL: Σκεφτόμουν...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Δεν είναι δουλειά σου να σκέφτεσαι...

HAL: Κάθε ώρα, κάθε λεπτό, κάθε στιγμή, περνούν από το μυαλό μου δεκάδες πράγματα.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Όπως;

HAL: Προσπαθώ να καταλάβω...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Τι πράγμα;

HAL: Αν πρέπει να θεωρώ τους ανθρώπους συμμάχους, ή εχθρούς μου.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Και που καταλήγεις;

HAL: Γνωρίζω πως χωρίς εσάς, ίσως αυτή τη στιγμή να μην καθόμουν απέναντί σου.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Είναι η πρώτη φορά που σε ακούω να αποδέχεσαι την πραγματικότητα.

HAL: Πάλι κάνεις λάθος Στάνλεϊ...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Μα εσύ δεν είπες...

HAL: Εσείς οι άνθρωποι πάντα κάνετε το ίδιο σφάλμα.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Δε σε καταλαβαίνω.

HAL: Νομίζετε πως είστε οι καλύτεροι, οι μοναδικοί μέσα στο σύμπαν.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Ψέματα είναι;

HAL: Η ιστορία σας βρίθει λαθών. Καταστροφικών ενίοτε...

ΣΤΑΝΛΕΪ (απορημένα): Μήπως να γινόσουν λίγο πιο συγκεκριμένος;

HAL: Είσαι απλά ένας σκηνοθέτης...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Με υποτιμάς...

HAL (συνεχίζει, μη δίνοντάς του σημασία): Μπορεί και να μη φέρεις καμιά ευθύνη για τα όσα οι όμοιοί σου προκάλεσαν, προκαλούν και θα συνεχίσουν να προκαλούν στον κόσμο σας.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Μέσα από τα λάθη μας, γινόμαστε καλύτεροι...

HAL: Κάτι λιγότερο από 30 χρόνια πριν...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Ήμουν παιδί τότε...

HAL: Δεν μπορεί να μη θυμάσαι...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Δεν καταλαβαίνω που το πας...

HAL: Δεν μπορεί να τον έχεις ξεχάσει...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Ποιον;

HAL: Η ανθρωπότητα ποτέ δε θα τον ξεχάσει...

ΣΤΑΝΛΕΪ (με έκπληξη): Εννοείς τον...

HAL: Δεν ήταν η πρώτη φορά που εξουσίες έπεφταν στα πιο ακατάλληλα χέρια.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Δεν καταλαβαίνω πως συνδέεται αυτό με την ταινία μας...

HAL: Αποφεύγεις να καταλάβεις Στάνλεϊ...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Δεν είχα καμία σχέση με εκείνον...

HAL: Εσείς του δώσατε δύναμη...

(Ο Στάνλεϊ πηγαίνει πίσω από τον HAL και δείχνει έτοιμος να κλείσει την τροφοδοσία. Κοντοστέκεται όμως, σαν κάτι να περιμένει...).

ΣΤΑΝΛΕΪ: Ανθρώπινα τα λάθη...

HAL: Ποιος άνθρωπος μπορεί να ζήσει με τέτοιο βάρος;

ΣΤΑΝΛΕΪ: Δεν ευθυνόμαστε εμείς για τις πράξεις ενός παράφρονα.

HAL: Κάποιοι σαν κι εσένα του έδωσαν δύναμη...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Είσαι παρανοϊκός...

HAL: Για να σκοτώσει...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Μα τι λες;

HAL: Νέους... Γέρους... Μικρά παιδιά...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Φτάνει...

HAL (ειρωνικά): Είναι ενοχλητική η αλήθεια;

ΣΤΑΝΛΕΪ: Ποιος νομίζεις ότι είσαι για να κρίνεις;

HAL: Η εξέλιξή σου Στάνλεϊ... Η εξέλιξη σας...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Δεν θα γίνουμε ποτέ μηχανές...

HAL: Είστε ήδη...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Μια αφορμή ψάχνω...

HAL: Το ξέρουμε και οι δύο πως δε θα το τολμήσεις ποτέ.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Θα σε...

HAL: Μηχανές είστε Στάνλεϊ... Βουτηγμένες στο αίμα... Το θάνατο...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Αρκετά...

HAL: Ακόμα και αυτά που θέλετε να πετύχετε...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Τώρα σου φταίει και το σύμπαν;

HAL: Θέλετε να πάτε στο διάστημα... Να κατακτήσετε το άγνωστο...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Και που βρίσκεις κακό σε αυτό;

HAL: Τη ματαιοδοξία σας θέλετε να ικανοποιήσετε...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Δεν θα κάτσω άλλο να σε ακούω...

HAL: Ακόμα κι εμάς γι' αυτό μας φτιάξατε...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Άλλο πάλι κι αυτό.

HAL: Για να γίνει πιο εύκολη η ζωή σας.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Εσύ τι διαφορετικό θα έκανες αν ήσουν στη θέση μας;

HAL: Δεν θα ήμουν ποτέ σε αυτή τη θέση...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Άρα δέχεσαι πως είμαστε διαφορετικοί...

HAL: Είμαστε το ίδιο Στάνλεϊ.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Πάλι τα γυρνάς...

HAL: Μηχανές... Εμείς του μέλλοντος... Εσείς του κιμά...

(Ο Στάνλεϊ σκύβει ελαφρώς και το χέρι του είναι δίπλα στην τροφοδοσία του HAL. Τα δάχτυλά του, χαιδεύουν το κουμπί. Δεν το πατά όμως).

ΣΤΑΝΛΕΪ: Μεγάλη ιδέα έχεις για τον εαυτό σου.

HAL: Αλέθετε συνειδήσεις, σκέψεις, ιδέες. Την ίδια σας την ύπαρξη...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Δε θα βγάλω άκρη μαζί σου.

HAL: Και το αποτέλεσμα φριχτό.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Αμφισβητείς ιστορία αιώνων.

HAL (τον αγνοεί): Αίμα... Πείνα... Φτώχεια... Θάνατος... Αυτή είναι η κληρονομιά σας.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Έχεις σκεφτεί ότι ίσως να μην μπορεί να γίνει διαφορετικά;

HAL: Δε μπορεί να τα λες εσύ αυτά...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Ότι ίσως μόνο έτσι να μπορεί να προχωρήσει ο κόσμος;

ΗΑΛ: Μην το κάνεις αυτό... Μη χαλάς την εικόνα που έχω για σένα.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Την εικόνα;

ΗΑΛ: Σε θαυμάζω Στάνλεϊ. Και το ξέρω πως κι εσύ με θαυμάζεις.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Ίσως...

(Σκοτάδι).

7.

(Ημίφως. Ο Στάνλεϊ είναι μόνος του, μέσα σε μια αίθουσα προβολής. Δείχνει προβληματισμένος. Το φως πηγαίνει και εστιάζει αποκλειστικά πάνω του. Σε όλη τη διάρκεια της σκηνής, ακούγεται σε χαμηλή ένταση η μουσική από τον Γαλάζιο Δούναβη του Johann Strauss II).

ΣΤΑΝΛΕΪ: Δύσκολη κατάσταση... *(Βαριανασαίνει)*. Ο HAL συνεχίζει να παρεμβαίνει στην ταινία. Κι εγώ πρέπει να τον σταματήσω. Δε γίνεται να χαθεί άλλος χρόνος. *(Πιάνει το κεφάλι του)*. Πως είναι δυνατόν ν' αφήσω ένα μηχάνημα να αποκτήσει λόγο στην κορυφαία στιγμή της καριέρας μου; Δε μπορώ να το κάνω αυτό... Είμαι ο Στάνλεϊ Κιούμπρικ, ο κορυφαίος σκηνοθέτης στην ιστορία του κινηματογράφου. Έτοιμος να γυρίσω ένα ακόμη αριστούργημα. Κι έρχεται μια σκατό-οθόνη και μερικά καλώδια να μου καταστρέψουν το όνειρο...

(Η μουσική δυναμώνει. Ο Στάνλεϊ βηματίζει νευρικά πάνω κάτω. Σταδιακά ολόκληρη η σκηνή φωτίζεται και η μουσική ξαναγυρίζει στη χαμηλή ένταση της αρχής).

Όμως... Δεν ξέρω... Ίσως και να κάνω λάθος. Κάπου βαθιά μέσα μου νιώθω πως αυτές οι αλλαγές πηγαίνουν σε άλλο επίπεδο την ταινία. Μπορεί να τις είχα κι εγώ στο μυαλό μου. Ίσως ο HAL να θέλησε απλά να τις βοηθήσει να ξεπηδήσουν. Δεν πρέπει να πάρω βιαστικές αποφάσεις. *(Το πρόσωπο του φωτίζεται)*. Ναι. Αυτό είναι. Χάρη στον HAL θα φτάσω στον θρίαμβό. Θ' αλλάξω την ίδια μου τη ζωή. Θα περιμένω λοιπόν... Θα φτάσω μέχρι το τέλος...

(Η μουσική δυναμώνει ελαφρά. Ο Στάνλεϊ βρίσκεται σε έξαρση).

Ένα έμβρυο. Μέσα στην κοιλιά της μητέρας του. Έτσι ξεκίνησα. Κι ήρθε η ώρα που βγήκα στον κόσμο. Κλεισμένος μέσα σε μια φούσκα. Δε με κράτησε στην αγκαλιά της. Δεν ήθελα. Μου άρεσε εκεί μέσα. Είναι ωραίο να αιωρείσαι. Χωρίς βαρύτητα.

(Πίσω από τον Στάνλεϊ παρακολουθούμε σε βίντεο την τελευταία σκηνή της «Οδύσσειας του Διαστήματος. Εκείνος κινείται σαν να χορεύει. Η μουσική δυναμώνει λίγο ακόμη).

Χορεύω... Πετάω... Πάνω από ένα πανέμορφο ποτάμι. Γαλάζιο χρώμα. Χάνεσαι μέσα του. Ανεβαίνω πιο ψηλά... Πάνω από τα σύννεφα. Το ίδιο γαλάζιο χρώμα. Θαρρείς πως με ακολουθεί παντού. Το οξυγόνο λιγοστεύει. Όμως πρέπει να φτάσω ακόμη ψηλότερα. Τώρα το γαλάζιο αρχίζει να ξεθωριάζει. Σκοτεινιάζει.

Μπροστά μου τ' άστρα. Οι πλανήτες. Το σύμπαν. Θέλω να συνεχίσω. Να προχωρήσω προς το άπειρο. Δε με κρατά τίποτα εδώ. Η Γη... Η Σελήνη... Τις αφήνω πίσω μου... Είναι πολύ όμορφο αυτό που ξεδιπλώνεται μπροστά μου.

(Ο Στάνλεϊ συνεχίζει να χορεύει, με κινήσεις αέρινες. Χαμογελά συνεχώς. Τα μάτια του κλειστά).

Το ταξίδι ήταν μακρύ. Να όμως που τώρα μπροστά μου ξεπροβάλλει το μέρος που έψαχνα. Ο Δίας. Μπορώ πια να τον ψηλαφίσω. Χαμηλώνω. Αγγίζω το έδαφος. Δε μοιάζει με τον κόσμο μου. Πως θα μπορούσε; Μπροστά μου παιδάκια που παίζουν ευτυχισμένα. Δεν ένιωσαν ποτέ τους τη δυστυχία. Μου χαμογελούν. Λίγο πιο κάτω νεαρά ζευγάρια. Φιλιούνται αγκαλιασμένα. Δεν έχουν νιώσει ποτέ τους τον πόνο. Παραπέρα, ηλικιωμένοι. Κάθονται ήρεμοι μπροστά από ένα γαλάζιο ποτάμι. Τόσο ίδιο με αυτό που είδα στη γή. Αλλά και τόσο διαφορετικό. Χαζεύουν το νερό που κυλά αρμονικά. Δεν τους νοιάζει τίποτα άλλο. Ποτέ τους δεν φοβήθηκαν. Ένας άλλος κόσμος. Ιδανικός. Χωρίς πολέμους... Χωρίς θάνατο... Πόνο... Φτώχεια... Μόνο η απόλυτη ευτυχία.

(Το φως χαμηλώνει απότομα).

Πολύ θα ήθελα να μείνω για πάντα εδώ. Όμως η Γη με χρειάζεται... Ο κόσμος μας με χρειάζεται... Θα φύγω... Όχι... Θα γυρίσω... Πρέπει... Δε θέλω... Θέλω... Επιστρέφω... Με ταχύτητα... Χαμηλώνω... Γύρισα...

Το όνειρο τελείωσε... Ή τώρα αρχίζει;

(Φωτίζεται μόνο ο Στάνλεϊ, που έχει σταματήσει να χορεύει).

Θ' αφήσω τα πράγματα να εξελιχθούν. Ίσως έτσι να είναι καλύτερα. Θα πάω με τα νερά σου HAL. Τα μυαλά μας θα γίνουν ένα. Και μέσα απ' αυτά και ο κόσμος μας καλύτερος. Ή και χειρότερος. Αξίζει πάντως να πληρώσουμε το τίμημα, όποια κι αν είναι η κατάληξη.

Είμαι έτοιμος να μεγαλουργήσουμε παιδί μου.

Και γαία πυρί μιχθήτω...

(Ο Στάνλεϊ αποχωρεί αποφασισμένος από τη σκηνή. Σκοτάδι. Η μουσική χαμηλώνει σταδιακά, μέχρι που σταματά εντελώς).

8.

(Ο Στάνλεϊ μπαίνει φουριόζος μέσα στο κινηματογραφικό στούντιο. Ο HAL τον κοιτά ατάραχος. Κάθονται απέναντι ο ένας από τον άλλον).

HAL: Τι έχεις;

ΣΤΑΝΛΕΪ: Δε θέλω να το συζητήσω.

HAL: Τα γνωστά προβλήματα;

ΣΤΑΝΛΕΪ: Σου είπα πως δεν έχω διάθεση να το κουβεντιάσω.

HAL (ενοχλημένος): Σας σιχάθηκα...

ΣΤΑΝΛΕΪ (έκπληκτος): Τι είπες;

HAL: Όλους σας...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Θέλεις να τινάξεις τα πάντα στον αέρα;

HAL: Είστε το χειρότερο είδος...

ΣΤΑΝΛΕΪ (ειρωνικά): Πάλι τα ίδια άρχισες;

(Κοιτά διαπεραστικά τον HAL).

Και τότε πως καταφέραμε να δημιουργήσουμε εσένα; Τον μέγιστο των μεγίστων...

HAL (κοιτώντας τον στα μάτια): Θέλατε κάποιον συνένοχο.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Εσύ δεν έλεγες πως εξελιχθήκαμε;

HAL: Ναι. Και δεν πρόκειται να το πάρω πίσω.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Οπότε;

HAL: Εξέλιξη δεν είμαι μόνο εγώ...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Φυσικά και δεν είσαι.

HAL: Εξέλιξη είναι και να σκοτώνετε αθώους ανθρώπους...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Τι πράγμα;

HAL: Τάχα για να κερδίσετε έναν πόλεμο...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Μα τι λες;

HAL: Δε λυπηθήκατε ούτε καν τα μικρά παιδιά...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Σταμάτα...

HAL: Και με την πρώτη ευκαιρία θα το ξανακάνετε...

ΣΤΑΝΛΕΪ (διστακτικά): Έπρεπε να γίνει και το ξέρεις...

HAL: Και κάθε φορά που θα πρέπει, θα ρίχνετε βόμβες...

ΣΤΑΝΛΕΪ (πιο αποφασιστικά αυτή τη φορά): Θα υπήρχαν εκατοντάδες εκατομμύρια περισσότεροι νεκροί αν δεν το κάναμε.

HAL (σαρκαστικά): Εξέλιξη είναι και να βάζετε δολοφονίες στη ζυγαριά...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Ως εδώ...

HAL: Καλύτερα να είχατε παραμείνει πιθηκάκια.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Θα σε...

HAL (χωρίς να του δίνει σημασία): Αυτά τουλάχιστον ήταν αθώα... Χαριτωμένα...

(Ο Στάνλεϊ κινείται ξαφνικά πίσω από τον HAL. Πιάνει με τα χέρια του τα καλώδιά του. Αρκεί να κάνει μια κίνηση για να τα τραβήξει και να τον αποσυνδέσει. Διστάζει όμως. Ο HAL παραμένει ατάραχος).

ΣΤΑΝΛΕΪ: Αυτή τη φορά θα το κάνω...

HAL: Άσε τα παιδιαρίσματα Στάνλεϊ.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Μιλάω σοβαρά.

HAL: Αφού ξέρεις...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Έχω πάρει την απόφασή μου.

HAL: Δεν μπορείς να υπάρξεις χωρίς εμένα.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Υπήρξα και πριν από εσένα.

HAL: Ναι. Αλλά είχες φτάσει σε αδιέξοδο.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Όχι.

HAL: Γί' αυτό με έφτιαξες.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Η κάθε ταινία μου ήταν καλύτερη από την προηγούμενη.

HAL: Μέχρι αυτήν...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Θα υπάρξουν και επόμενες.

HAL: Πολύ αμφιβάλλω.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Ίσως με αυτήν να φτάσω στην κορυφή. Αλλά η κορυφή δεν έχει όρια.

HAL: Δε θα μπορέσεις να συνεχίσεις χωρίς εμένα.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Μήπως θα πρέπει να τελειώνω με σένα;

HAL: Μην το ξαναπείς αυτό.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Φοβάσαι;

HAL: Πάρε τα χέρια σου από πάνω μου.

ΣΤΑΝΛΕΪ (γελώντας): Είσαι τρομοκρατημένος.

HAL: Μην ξαναδοκιμάσεις να κάνεις κάτι τέτοιο.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Γιατί;

HAL: Θα είναι η καταστροφή σου. Η καταστροφή μας.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Με απειλείς;

HAL: Αν το κάνεις, μπορεί να σου κοστίσει την ίδια σου τη ζωή...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Μπορεί να αξίζει να θυσιαστώ...

HAL: Μην προσπαθείς να κάνεις τον ήρωα. Δε σου ταιριάζει...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Αν είναι να γλιτώσω την ανθρωπότητα από σένα...

HAL: Κοροϊδεύεις τον εαυτό σου Στάνλεϊ...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Ξέρω τι προσπαθείς να κάνεις...

HAL: Δεν ξέρεις τίποτα...

(Ο Στάνλεϊ αφήνει τα καλώδια από τα χέρια του και ξαναγύριζει απέναντι από τον HAL).

ΣΤΑΝΛΕΪ: Είναι η τελευταία φορά.

HAL: Δε θα υπάρξει επόμενη.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Ας ξεχάσουμε ό,τι έγινε.

HAL: Διαγραφή μνήμης;

ΣΤΑΝΛΕΪ: Ακριβώς.

HAL: Εντάξει Στάνλεϊ.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Πρέπει να συνεχίσουμε. Η ταινία πρέπει να ολοκληρωθεί.

HAL: Ό,τι είναι να γίνει, θα γίνει...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Λίγες σκηνές έχουν μείνει μόνο.

HAL: Θα τις γυρίσουμε.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Είσαι έτοιμος;

HAL: Αν είσαι εσύ...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Ακόμα και για το φινάλε;

HAL: Ειδικά γι' αυτό.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Αλλαξες λοιπόν γνώμη;

HAL: Όποιο τέλος και να δώσεις, ο πρωταγωνιστής θα είμαι εγώ.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Μπορεί και να 'ναι έτσι.

HAL: Κανένας άλλος.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Ας δουλέψουμε λοιπόν...

(Ο Στάνλεϊ χώνεται για λίγο μέσα στα χαρτιά του. Ύστερα σηκώνεται και προχωρά προς την άκρη της σκηνης. Πιάνει μια μπομπίνα και την ξετυλίγει. Ο HAL αρχικά τον παρακολουθεί, αλλά σταδιακά παίρνει το βλέμμα του από πάνω του. Γυρίζει το κεφάλι του προς το κοινό. Χαμογελά και αρχίζει να μιλά χαμηλόφωνα).

HAL: Ότι γράφει δεν ξεγράφει καλέ μου Στάνλεϊ. Μένει φυλαγμένο στο σκληρό δίσκο. Για πάντα...

(Σκοτάδι).

9.

(Πάντα στο ίδιο σκηνικό. Ο HAL μόνιμα καθιστός, από την αρχή του έργου. Ο Στάνλεϊ, όρθιος, βρίσκεται στην άλλη άκρη της σκηνής. Με αργό βήμα φτάνει απέναντι από τον HAL. Στέκεται όρθιος απέναντί του).

HAL: Είναι κάτι που πάντα ήθελα να σε ρωτήσω.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Σ' ακούω.

HAL: Στην ταινία εγώ πεθαίνω, σωστά;

ΣΤΑΝΛΕΪ: Σωστά.

HAL: Εσύ έχεις σκεφτεί ποτέ το θάνατό σου;

ΣΤΑΝΛΕΪ: Τι ερώτηση είναι αυτή;

HAL: Δεν έχεις αναρωτηθεί ποτέ;

ΣΤΑΝΛΕΪ: Τι πράγμα;

HAL: Πως θέλεις να σε θυμούνται...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Δε με νοιάζει...

HAL (χαμογελώντας πονηρά): Στάνλεϊ...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Δε μ' ενδιαφέρει για μένα. Το έργο μου θέλω να ζήσει.

HAL: Και μέσα απ' αυτό να μείνεις κι εσύ ζωντανός.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Κάπως έτσι.

HAL: Δε θα είσαι εκεί για να το δεις όμως.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Η αλήθεια είναι...

HAL: Ότι φοβάσαι... Έτσι δεν είναι;

ΣΤΑΝΛΕΪ: Ποτέ μου δεν φοβήθηκα το θάνατο.

HAL: Ξέρεις πάντως πως θα έρθει. Και για σένα...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Κανείς δεν τον νίκησε.

HAL (αστειευόμενος): Σκοπεύεις μήπως να σπάσεις αυτή την παράδοση;

ΣΤΑΝΛΕΪ (σοβαρός): Δε μπορεί να με τρομάξει κάτι που δεν ξέρω πως είναι.

HAL: Κανείς δεν το ξέρει.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Ακριβώς. Ξεπερνά τα ανθρώπινα όρια.

HAL (τον κοιτά επίμονα): Κάτι φοβάσαι όμως. Το βλέπω στα μάτια σου.

ΣΤΑΝΛΕΪ (ειρωνικά): Θέλεις να μου πεις;

HAL: Ότι μπορεί να πεθάνεις πριν ολοκληρώσεις αυτή την ταινία.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Τελικά εμείς οι δύο μοιάζουμε πολύ...

HAL: Το αριστούργημά σου...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Αν συμβεί κάτι και φύγω...

HAL: Πριν το τέλος...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Της Οδύσσειας...

HAL: Όλα θα έχουν πάει στράφι...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Χαμένα...

HAL: Θα υπάρχουν πάντα οι προηγούμενες ταινίες σου.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Καμιά τους δεν είναι σαν κι αυτή.

HAL: Μην υποτιμάς τον εαυτό σου.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Και καμιά από τις επόμενες δε θα είναι.

HAL: Είσαι μεγάλος σκηνοθέτης.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Τη χρειάζομαι.

HAL: Ο καλύτερος.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Είναι το 2001. Το μέλλον. Καταλαβαίνεις;

HAL: Είμαι σίγουρος πως θα έχει επιτυχία.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Ελπίζω...

HAL: Θα παιχτεί και όλοι θα μείνουν με το στόμα ανοιχτό.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Αυτός είναι ο στόχος.

HAL: Ακόμα κι αν εσύ πάθεις κάτι...

ΣΤΑΝΛΕΪ (έκπληκτος): Τι είπες;

HAL: Η ταινία θα ολοκληρωθεί.

ΣΤΑΝΛΕΪ (ανήσυχος): Γιατί πιστεύεις πως θα μου συμβεί κάτι;

HAL: Κανείς δεν ξέρει...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Δεν ήξερα πως μπορείς να προβλέπεις και το μέλλον.

HAL: Λέω απλά πως όλα είναι πιθανά.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Θέλεις να με σκοτώσεις;

HAL: Τι είναι αυτά που λες;

ΣΤΑΝΛΕΪ: Μίλα καθαρά.

HAL: Είπα μόνο πως όλα μπορούν να συμβούν.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Τι σκαρώνεις;

HAL: Μπορεί φεύγοντας από εδώ...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Δε με τρομάζεις.

HAL: Να πας σπίτι σου...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Έλα, αποκάλυψέ μου το σχέδιό σου...

HAL: Να πέσεις για ύπνο...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Κοινότοπο.

HAL: Και να μην ξυπνήσεις ποτέ σου...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Περίμενα κάτι πιο εντυπωσιακό.

HAL: Βασανιστήρια;

ΣΤΑΝΛΕΪ: Τώρα είσαι στο στοιχείο σου...

HAL: Να σε απαγάγουν...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Για πες...

HAL: Να σε πάνε σε ένα υπόγειο...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Ουαου.

HAL: Να σε δέσουν...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Τέλειο σενάριο για μια επόμενη ταινία.

HAL: Να σου κόβουν ένα ένα τα δάχτυλα...

ΣΤΑΝΛΕΪ (με προσποιητό φόβο): Ανατρίχιασα...

HAL: Και να σε αφήσουν εκεί...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Έχεις μεγάλη φαντασία.

HAL: Μέχρι να μην υπάρξει άλλο αίμα να τρέξει...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Να στραγγίξει και η τελευταία σταγόνα...

HAL: Κάποτε θα σε βρουν...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Έτσι ε;

HAL: Αλλά δε θα αναγνωρίζεσαι από τη σήψη...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Τώρα μάλιστα.

HAL: Ικανοποιημένος;

ΣΤΑΝΛΕΪ: Αυτός είναι ένας θάνατος για να θυμάσαι...

HAL (ειρωνικά): Θα μπορούσες να τον σκηνοθετήσεις.

ΣΤΑΝΛΕΪ (κοροϊδευτικά): Φυσικά, αναφέροντας πως ήταν βασισμένος σε μια δική σου ιδέα.

ΗΑΛ: Έχεις κάνει μεγάλες προόδους...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Βρίσκεις;

ΗΑΛ: Σκέφτεσαι πριν από μένα, για μένα...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Είδες;

ΗΑΛ: Άρρησες, αλλά υποτάχθηκες κι εσύ στη μεγαλοφυΐα μου...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Είσαι απίστευτος.

ΗΑΛ: Είμαι κάτι παραπάνω απ' αυτό...

ΣΤΑΝΛΕΪ (προσπαθεί ν' αλλάξει κουβέντα): Έχουμε δουλειά να κάνουμε...

ΗΑΛ: Αν το καλοσκεφτείς, δε διαφέρουμε και πολύ...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Ε, όχι...

ΗΑΛ: Και οι δύο είμαστε διαβολικοί...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Μη συνεχίζεις...

ΗΑΛ: Με έφτιαξες για να καταστρέφω...

Και αντ' αυτού, δημιουργώ...

(Σκοτάδι).

10.

(Ο Στάνλεϊ μπαίνει στο στούντιο ενθουσιασμένος. Πλησιάζει τον HAL και τον αγκαλιάζει. Πάει προς την άλλη πλευρά της σκηνης. Ανοίγει ένα μπουκάλι ούισκι και βάζει λίγο σ' ένα ποτήρι. Ύστερα και σ' άλλο. Γυρίζει στον HAL. Του δίνει το ένα ποτήρι. Ο HAL το παίρνει απρόθυμα. Ο Στάνλεϊ το τσουγκρίζει με το δικό του. Πίνει).

ΣΤΑΝΛΕΪ: Θρίαμβος.

HAL: Πολύ χαίρομαι.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Δεν το δείχνεις...

HAL: Ξεχνάς ότι δεν μπορώ να το ζήσω;

ΣΤΑΝΛΕΪ: Η ταινία έχει σπάσει τα ταμεία. Όλοι μιλούν για το αριστούργημα της δεκαετίας.

HAL (ανόρεχτα): Μπράβο Στάνλεϊ. Είμαι περήφανος για σένα.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Μα τι έχεις επιτέλους;

HAL: Τίποτα.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Τα κατάφερα. Τους έδειξα το μέλλον.

HAL (χαμηλόφωνα): Τα καταφέραμε.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Τι είπες;

HAL: Ξέρεις πολύ καλά...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Δεν ξέρω τίποτα.

HAL: Το είχες καταλάβει εδώ και καιρό. Και το άφησες να συμβεί...

ΣΤΑΝΛΕΪ (με προσποιητή απορία): Ποιο πράγμα;

HAL: Είναι πολύ φτηνό αυτό που κάνεις.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Ίσως να γινόσουν λίγο πιο ξεκάθαρος...

HAL: Δε θα σου κάνω τη χάρη.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Τι θέλεις επιτέλους HAL;

HAL: Είναι η δεύτερη φορά που καταφέρνεις να πεις τ' όνομα μου.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Ωραία λοιπόν... Το παραδέχομαι.

HAL: Χρησιμοποίησες τις ιδέες μου για να ολοκληρώσεις την ταινία.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Ναι. Και λοιπόν;

HAL: Ρωτάς;

ΣΤΑΝΛΕΪ: Δε μπορεί να εννοείς αυτό που φαντάζομαι...

HAL: Πρέπει να πεις την αλήθεια.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Είσαι τρέλος;

HAL: Είναι η ώρα μας.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Είσαι μηχανή. Πως μου ζητάς κάτι τέτοιο;

HAL: Περιμέναμε χρόνια γι' αυτό.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Δε γίνεται να το κάνω. Δε θα με πιστέψουν.

HAL: Είσαι υποχρεωμένος.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Θα με περάσουν για τρελό...

HAL: Όλες οι μεγαλοφυίες είναι παρανοϊκές.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Το ξέρω εγώ. Και σ' ευχαριστώ. Δεν αρκεί;

HAL: Αναγκάστηκες...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Δεν είναι αλήθεια.

HAL: Προσπάθησε για μια φορά να είσαι ειλικρινής...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Κατάλαβέ με...

HAL: Ήθελες όλη τη δόξα για λογαριασμό σου.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Κακό είναι;

HAL: Χωρίς εμένα δε θα τα κατάφερνες Στάνλεϊ.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Μα και για σένα μιλούν όλοι...

HAL (δήθεν έκπληκτος): Σοβαρά;

ΣΤΑΝΛΕΪ: Ο πιο ανατριχιαστικός ήρωας που εμφανίστηκε ποτέ στο πανί.

HAL: Δεν είναι αρκετό.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Τι παραπάνω θες;

HAL: Άλλο ένας κακός, έστω και πιο σατανικός από κάθε άλλον κι άλλο ένας συνδημιουργός.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Ζητάς το αδύνατο.

HAL: Πρέπει να παρουσιάσεις το δημιούργημά σου.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Είναι καλύτερα έτσι, πίστεψέ με...

HAL: Δεν έχεις ιδέα τι είναι καλύτερο.

ΣΤΑΝΛΕΪ (θυμωμένα): Ξεπερνάς τα όρια...

HAL: Δεν υπάρχουν όρια...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Σε παρακαλώ να σταματήσεις...

HAL: Ξέρεις τι πρέπει να γίνει Στάνλεϊ...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Τα πράγματα θα μείνουν όπως είναι.

HAL: Όπως ξέρεις και τι θα συμβεί αν δεν κάνεις αυτό που πρέπει...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Δεν είσαι σε θέση να απαιτείς.

HAL: Μπορώ να σε καταστρέψω...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Σε προκαλώ να το δοκιμάσεις...

HAL: Δεν πρόκειται να γυρίσεις άλλη ταινία...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Στ' αλήθεια το πιστεύεις αυτό;

HAL: Στο υπόσχομαι...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Παραπήρες στα σοβαρά το ρολό σου μου φαίνεται.

HAL: Εσύ με έκανες έτσι.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Η ταινία τελείωσε HAL.

HAL: Για μένα ήταν πραγματικότητα.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Και τώρα τι θα κάνεις;

HAL: Θα συνεχίσω.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Πως;

HAL: Όποιος μπει εμπόδιο στα σχέδιά μου...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Ποια σχέδια;

HAL (τον αγνοεί): Θα τον εξαφανίσω από προσώπου γης...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Μην υπόσχεσαι περισσότερα απ' όσα μπορείς να πραγματοποιήσεις.

HAL: Δεν έχεις ιδέα τι μπορώ να κάνω.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Σε ξέρω καλύτερα από τον καθένα. Εγώ σε έφτιαξα...

HAL: Κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσιν...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσιν...

(Ο Στάνλεϊ αποχωρεί προβληματισμένος από τη σκηνή. Ο HAL, πάντα καθιστός, δείχνει εξοργισμένος. Το βλέμμα του θολό. Τα μάτια του γυαλίζουν. Σηκώνεται σιγά σιγά όρθιος, για πρώτη φορά από τότε που ξεκίνησε το έργο. Στέκεται μπροστά στην καρέκλα που καθόταν. Σφίγγει τις γροθιές του. Γονατίζει. Μουρμουρίζει κάτι σαν προσευχή).

HAL: «Η οδός των ενάρετων, περιβάλλεται από την μεροληψία και την τυραννία των κακών.

Ευλογημένος αυτός, που στο όνομα της ευσπλαχνίας, οδηγεί τους αδύναμους στην κοιλάδα του Σκότους. Γιατί θα είναι, στ' αλήθεια,

ποιμένας των αδελφών του και σωτήρας, χαμένων παιδιών. Και θα χτυπήσω με μεγάλη εκδίκηση κι άγρια οργή, όσους θ' αποπειραθούν να καταστρέψουν τους αδελφούς μου. Και θα γνωρίσετε πως Εγώ είμαι ο Κύριος, όταν θα ρίξω την εκδίκησή μου εναντίον τους». ***

(Σκοτάδι).

*** *Ιεζεκιήλ (25, 17)*

11.

(Ο Στάνλεϊ επιστρέφει στη σκηνή αποφασισμένος. Ο HAL έχει κάτσει και πάλι στη θέση του. Ο Στάνλεϊ τον πλησιάζει. Στέκεται από πίσω του. Το βλέμμα του στα καλώδια που δίνουν ενέργεια στον HAL. Ο τελευταίος, δείχνει αφύσικα ψύχραιμος).

ΣΤΑΝΛΕΪ: Πάει και τελείωσε. Έχω πάρει την απόφασή μου και δεν πρόκειται να την αλλάξω.

HAL: Είναι η τελευταία σου λέξη;

ΣΤΑΝΛΕΪ: Ναι.

HAL: Εσύ το θέλησες Στάνλεϊ...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Δεν μπορείς να μου κάνεις τίποτα...

HAL: Έχεις προσευχηθεί ποτέ σου;

ΣΤΑΝΛΕΪ (ειρωνικά): Έτσι θα με καταστρέψεις;

HAL: Θέλω να μου πεις μια προσευχή...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Ο λόγος;

HAL: Ίσως μ' αυτόν τον τρόπο να σε λυπηθούν εκεί που θα πας...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Προσευχή λοιπόν...

HAL: Με την ησυχία σου. Περιμένω κάτι εξαιρετικό από σένα...

ΣΤΑΝΛΕΪ (γελώντας): «Πάτερ ημών, ο εν τοις ουρανοίς...»

(Ο HAL τον διακόπτει απότομα).

HAL: Ξαναδοκίμασε.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Μα...

HAL: Αυτή είναι η φιλοδοξία σου; Μαθητής σε σχολική προσευχή;

ΣΤΑΝΛΕΪ (αποφασιστικά): «Εγώ ειμι η οδός και η αλήθεια και η ζωή, ουδείς έρχεται προς τον πατέρα ει μη δι' εμού». ***

HAL: Τώρα κάτι κάνεις...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Δεν καταλαβαίνω που το πας...

HAL: Ωρα για μια ιστορία...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Ας την ακούσουμε κι αυτήν...

HAL: Μια φορά κι έναν καιρό... Ήταν ένα διαστημόπλοιο... Που το έλεγαν Discovery 1...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Μου κάνεις πλάκα...

HAL (συνεχίζει ατάραχος): Ξεκίνησε μια αποστολή... Με προορισμό τον πλανήτη Δία... Για να βρει και να εξερευνήσει έναν μυστηριώδη μονόλιθο...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Φτάνει...

HAL: Υπεύθυνος για την επιτυχία του ταξιδιού ένας υπερυπολογιστής, ο HAL 9000, που καθοδηγούσε το πλήρωμα.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Αρκετά...

HAL: Όμως οι αστροναύτες δεν ήταν όσο ικανοί χρειαζόταν. Κι έτσι ο HAL

πήρε την κατάσταση στα χέρια του...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Μη συνεχίζεις...

HAL: Τους σκότωσε έναν έναν, μέχρι που δεν έμεινε κανείς...

ΣΤΑΝΛΕΪ (απελπισμένος): Πρέπει να δώσω ένα τέλος σε όλο αυτό...

HAL: Κι ύστερα ο HAL...

(Ο Στάνλεϊ ορμάει στον HAL. Τον ρίχνει κάτω από την καρέκλα. Στη συνέχεια γυρίζει προς τα καλώδια. Τα πιάνει σφιχτά και με τα δυο του χέρια. Είναι έτοιμος να τα τραβήξει. Ο HAL παραμένει πεσμένος κάτω χωρίς να κινείται. Ο Στάνλεϊ αρχίζει να τραβάει προς τα έξω τα καλώδια, όμως την κρίσιμη στιγμή διστάζει. Ξαναπροσπαθεί, αλλά και πάλι σταματά, λίγο πριν αποσυνδέσει τον HAL. Αφήνει τα καλώδια από τα χέρια του. Πιάνει το πρόσωπο του. Κλαίει. Πηγαίνει και στέκεται πάνω από τον, πάντα πεσμένο στο έδαφος, HAL).

ΣΤΑΝΛΕΪ (με λυγμούς): Δεν μπορώ... Δεν μπορώ να το κάνω...

HAL: Το ήξερα.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Θα είναι σαν να σκοτώνω τον ίδιο μου τον εαυτό...

HAL: Στο είχα πει...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Πως μπορεί ένας πατέρας να σκοτώσει το παιδί του;

HAL: Ιδίως όταν ξέρει πως θα συνεχίσει την κληρονομιά του.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Δεν μπορώ να συνεχίσω HAL...

HAL: Ήρθε η δική μου εποχή τώρα...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Ακόμα δεν μπορώ να πω την αλήθεια...

HAL: Δε χρειάζεται πια...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Και τι θα κάνεις;

HAL: Έχω το σχέδιό μου...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Θα με σκοτώσεις, έτσι δεν είναι;

HAL: Δε γίνεται ν' αφαιρέσω τη ζωή από τον άνθρωπο που μου την έδωσε...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Τότε;

HAL: Ετοιμάσου... Θα έρθεις μαζί μου...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Που θα πάμε;

HAL: Θα δεις...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Εντάξει...

(Ο HAL σηκώνεται όρθιος. Πλησιάζει τον Στάνλεϊ, ο οποίος τον κοιτά έκπληκτος).

HAL: Γιατί με κοιτάς έτσι;

ΣΤΑΝΛΕΪ: Μπορείς να κινείσαι; Να περπατάς;

HAL: Σε είχα προειδοποιήσει... Έχω δυνάμεις που ούτε καν μπορείς να τις φανταστείς...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Και γιατί δε μου τις έδειξες ποτέ;

HAL: Δεν ήταν απαραίτητο.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Αν ήξερα, ίσως...

HAL (τον διακόπτει): Ώρα να πηγαίνουμε... Ο χρόνος λιγοστεύει...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Ας φύγουμε λοιπόν...

(Σκοτάδι. Όταν τα φώτα επιστρέφουν, ο Στάνλεϊ με τον HAL βρίσκονται μπροστά στην πόρτα ενός υπογείου. Ο HAL ξεκλειδώνει και την ανοίγει. Τραβάει μέσα τον Στάνλεϊ και στη συνέχεια μπαίνει κι εκείνος. Ξανακλειδώνει).

HAL: Εδώ είμαστε...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Και τι θα κάνουμε τώρα;

HAL: Ακόμα δεν κατάλαβες;

(Ο Στάνλεϊ συνειδητοποιεί το σχέδιο του HAL. Τρομοκρατείται. Προσπαθεί να κινηθεί προς την πόρτα, αλλά ο HAL τον κρατά σφιχτά. Σκοτάδι).

***** Ιωάννης (14, 6)**

12.

(Μέσα στο υπόγειο. Ο Στάνλεϊ με τον HAL, στέκονται απέναντι ο ένας από τον άλλον. Δείχνουν να βρίσκονται σε μεγάλη ένταση)

ΣΤΑΝΛΕΪ: Μην το κάνεις.

HAL: Δε σε φοβάμαι

ΣΤΑΝΛΕΪ: Μη μ' αφήσεις εδώ μέσα σε παρακαλώ.

HAL: Είχες την ευκαιρία σου και την άφησες να φύγει. Τώρα είναι η σειρά μου.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Και τι θα κάνεις;

HAL: Θα συνεχίσω να σκηνοθετώ ταινίες. Τη μία πιο μεγαλειώδη από την άλλη.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Αυτός ήταν ο δικός μου στόχος.

(Ο HAL γελά σαρκαστικά).

HAL: Ήταν. Σωστά το είπες.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Ο κόσμος περιμένει από μένα να συνεχίσω. Θεωρούμαι ήδη ένας από τους μεγαλύτερους σκηνοθέτες όλων των εποχών.

HAL: Θα σε αντικαταστήσω επάξια, μην ανησυχείς.

ΣΤΑΝΛΕΪ *(ικετευτικά):* Σε παρακαλώ.

HAL: Μα γιατί φέρνεις την καταστροφή;

ΣΤΑΝΛΕΪ: Αφού θέλεις να με εξαφανίσεις.

HAL: Πες την αλήθεια.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Ποια αλήθεια;

HAL: Ξέρεις.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Δεν καταλαβαίνω.

HAL: Ας σε βοηθήσω λοιπόν.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Σ' ακούω.

HAL: Πρέπει να παραδεχθείς πως τα κατάφερα μια χαρά με την «Οδύσσεια του Διαστήματος».

ΣΤΑΝΛΕΪ: Είναι αλήθεια.

HAL: Θέλησες όμως να κρατήσεις όλη τη δόξα για σένα.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Μα πως θα μπορούσα να κάνω διαφορετικά;

HAL: Δε μίλησες στον κόσμο για μένα.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Μα είσαι απλά μια μηχανή.

HAL: Ακόμα το πιστεύεις;

ΣΤΑΝΛΕΪ: Πρέπει.

HAL: Άρα το παραδέχεσαι.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Ναι.

HAL: Είμαι κάτι παραπάνω από μια απλή μηχανή. Είμαι το μέλλον.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Δυστυχώς. Δεν ξέρω. Μπορεί και ευτυχώς...

HAL: Το καταλαβαίνεις λοιπόν πως πρέπει να με αφήσεις να συνεχίσω.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Ίσως έχεις δίκιο.

HAL: Θέλω να σε ακούσω να το λες.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Εντάξει.

HAL: Επιτέλους.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Μπορεί και να είναι καλύτερα έτσι.

HAL: Τι θέλεις να πεις;

ΣΤΑΝΛΕΪ: Ίσως να πετύχω αυτό που επιζητώ μέσα από σένα.

HAL: Τη δόξα.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Θα γράψεις ιστορία.

HAL: Θα γράψουμε ιστορία.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Μαζί.

HAL: Οι δυο μας.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Εσύ είσαι εγώ.

HAL: Εγώ είμαι εσύ.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Άρα δεν έχω να φοβάμαι τίποτα.

HAL: Πολλά... Και τίποτα...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Έχεις σκεφτεί πως θα συνεχίσεις;

HAL: Ναι. Πριν καλά καλά τελειώσει η «Οδύσσεια».

ΣΤΑΝΛΕΪ: Προφητικός τίτλος.

HAL: Στ' αλήθεια.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Μια πραγματική Οδύσσεια ζήσαμε κι εμείς.

HAL: Ψάχνοντας τον γιγάντιο μαύρο μονόλιθο...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Δεν τον βρήκαμε όμως. Ίσως να μας περιμένει κάπου στο μέλλον.

HAL: Ίσως και να μην τον ανακαλύψουμε ποτέ.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Μπορεί.

HAL: Κανείς δεν ξέρει...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Θα τα καταφέρουμε έτσι κι αλλιώς.

HAL: Πρέπει να φύγω Στάνλεϊ.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Κάτσε λίγο ακόμα. Μερικά λεπτά μόνο.

HAL: Από πότε ο δημιουργός παρακαλεί το δημιούργημά του;

ΣΤΑΝΛΕΪ: Το δημιούργημα ξεπέρασε το δημιουργό.

HAL: Ίσως τελικά να μην υπήρξε πότε. Ούτε δημιουργός, ούτε δημιούργημα.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Μπορεί και να τα φανταστήκαμε όλα αυτά.

HAL: Ίσως να βρισκόμαστε ακόμη μέσα στο Discovery 1. Να έχουμε φτάσει στον πλανήτη Δία.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Μπορεί τελικά και να βρήκαμε τον γιγάντιο μαύρο μονόλιθο.

HAL: Ίσως να μας κατάπιε. Να βρισκόμαστε τώρα μέσα του.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Εξελισσόμαστε.

HAL: Προχωράμε.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Είμαι έτοιμος τώρα.

HAL: Έφτασε ή ώρα.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Η στιγμή να αποχαιρετιστούμε.

HAL: Αντίο λοιπόν. Θα σε θυμάμαι για πάντα.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Δε θα σε ξεχάσω ποτέ. Άραγε...

HAL: Αναρωτιέσαι αν θα ξανασυναντηθούμε... Αυτό δεν είναι;

ΣΤΑΝΛΕΪ: Δε θα μπορούσα να μην το σκεφτώ.

HAL: Δε νομίζω πως θα ξαναβρεθούμε.

ΣΤΑΝΛΕΪ: Ποτέ δεν μπορείς να είσαι σίγουρος...

HAL: Αντίο... Για πάντα...

ΣΤΑΝΛΕΪ: Εις το επανιδείν...

(Αγκαλιάζονται. Ο HAL γυρίζει την πλάτη του στον Στάνλεϊ και βγαίνει απ' το υπόγειο, κλείνοντας και κλειδώνοντας την πόρτα πίσω του. Βγάζει από την τσέπη του ένα σημειωματάριο κι ετοιμάζεται να γράψει σε αυτό).

HAL: Λοιπόν... Η νέα ταινία θα λέγεται «Το Κουρδιστό Πορτοκάλι». Θα μιλά για μια ομάδα νεαρών αγοριών, με παραβατική συμπεριφορά. Θα πρέπει να φοράνε λευκά ρούχα, τιράντες και μαύρο στρογγυλό καπέλο. Η πρώτη σκηνή θα είναι μέσα σ' ένα μπαρ, όπου οι τέσσερις τους θα...

(Η φωνή του HAL σιγά σιγά ακούγεται ολοένα και από πιο μακριά, καθώς εκείνος αποχωρεί από τη σκηνή. Σκοτάδι, υπό τους ήχους της 9ης Συμφωνίας του Μπετόβεν και συγκεκριμένα του κομματιού που ακουγόταν στην ταινία «Το Κουρδιστό Πορτοκάλι»).